

зробити виробництво більш екологічним. Переорієнтація на відновлювані джерела енергії у сільському господарстві не лише підвищує рентабельність, а й формує позитивний імідж підприємств на міжнародному ринку, де екологічність продукції стає все більш важливим фактором конкурентоспроможності.

Сучасні системи моніторингу клімату та ґрунту також відіграють суттєву роль. Через спеціалізовані програми фермери можуть прогнозувати погодні зміни, обирати оптимальні строки сівби чи збору врожаю, а також запобігати можливим збиткам від посухи чи заморозків. Це зменшує ризики виробництва та робить аграрний бізнес більш передбачуваним. [4]

Отже, сучасні агротехнології відіграють ключову роль у збільшенні економічної ефективності сільського господарства. Їх впровадження сприяє оптимальному використанню ресурсів, скороченню виробничих витрат, зростанню врожайності та якості продукції. Використання прецизного землеробства, автоматизації, біотехнологій, енергозберігаючих рішень та систем моніторингу дозволяє аграріям не лише отримувати стабільний прибуток, а й зменшувати ризики, пов'язані з кліматичними та ринковими коливаннями.

Поєднання економічної користі з екологічною стійкістю формує основу для стійкого розвитку аграрного сектору та забезпечує його конкурентоспроможність на міжнародному ринку. Таким чином, сучасні технології в агрономії є не лише інструментом підвищення ефективності виробництва, а й стратегічним напрямом розвитку сільського господарства у майбутньому.

Список використаних джерел:

1. <https://minagro.gov.ua/>
2. <https://ukragroconsult.com/>
3. <https://latifundist.com>
4. <https://agravery.com>

*Науковий керівник: Поточилова І.С.,
асистент кафедри економіки підприємств
Миколаївський національний аграрний університет*

АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

**Ситник Катерина,
ЗВО спеціальності 051 Економіка
Миколаївський національний аграрний університет**

Для студентів-першокурсників навчання у ВНЗ - це щось нове, деякою мірою страшне чи веселе. У багатьох з них відбувається переосмислення поглядів на життя. Вони є фундаментом, який допомагає людині швидко пристосуватися до умов нового соціального середовища. Недостатня або ускладнена адаптація може призвести до ряду негативних наслідків, таких як: зниження мотивації до навчання, академічна неуспішність, почуття ізоляції, психологічний дискомфорт і, в деяких випадках, відрахування з навчального закладу.

Зважаючи на важливість успішної адаптації для подальшого становлення майбутніх фахівців та ефективного функціонування системи вищої освіти в цілому, дослідження проблем, з якими стикаються здобувачі вищої освіти в процесі пристосування до нових умов навчання, є актуальним і соціально значущим. У багатьох наукових працях, які розглядають різні аспекти адаптації студентів до університетського середовища, підкреслюється актуальність цієї проблеми[4]

Проблемі адаптації студентів до навчання у ВНЗ приділялося багато уваги і не тільки представниками психології. Цим питанням цікавляться і філософи, і соціологи, і біологи, і фізіологи, і педагоги. Але від цього актуальність і необхідність дослідження даної проблеми не знижується. Існують певні протиріччя в багатьох аспектах вивчення проблеми адаптації студентів до навчання у ВНЗ, починаючи з визначення цього поняття до успішної адаптації.[1] Адаптація – це процес, за допомогою якого студенти пристосовуються до нового середовища вищої освіти, що охоплює зміни в поведінці, ставленні та академічній залученості. Адаптація є складним та тривалим процесом, який тісно пов'язаний з подоланням проблем, які виникають у першокурсника з початком навчання[2]

Пристосування студентів – першокурсників є досить важливим питанням у навчальному процесі, оскільки від цього процесу залежить подальше навчання у ВНЗ. Актуальність цієї проблеми є досить високою, адже студент, приходячи до університету, досить гостро відчуває невпевненість у собі, хвилювання, тривогу за створення нових контактів які і є складовими процесу адаптації. Також цей процес супроводжується звиканням до нових умов, новим соціальним статусом, іншим ритмом навчання, здобуттям вмінь і навичок, досвіду, формуванням особистісних якостей.[3] Адже вчорашній школяр, приходячи в університет, так само відчуває невпевненість у подальших діях, хвилювання перед новим досвідом тощо, які і є складовими процесу адаптації. І цей процес продовжується набуттям нового соціального статусу, звиканням до нових умов і ритму життя і навчання, виробленням нових умінь і навичок, здобуванням нового досвіду, формуванням нових особистісних якостей як окремого індивіда, так і в ролі члена нового соціуму (студенти, викладачі, сусіди у гуртожитку) тощо.[1]

Вступ до університету — це вихід із зони комфорту для тих, хто закінчив одинадцять класів. Оскільки змінюється підхід до викладання знань, студенти шукають нові підходи до навчання. Основні проблеми адаптації першокурсників:

⇒ В університеті успішність контролює сам студент. Куратор групи, отримуючи відомості про оцінки студентів, не має можливості стежити за усуненням заборгованостей кожним з них, тому вся відповідальність лягає на плечі студента. Сумлінне ставлення до навчання – запорука успіху!

⇒ Батьків ніхто не сповіщає про успішність студента — з'являється більше свободи дій, але це не завжди на користь студентів.

⇒ Для першокурсника іноді стає неприємною несподіванкою об'єм матеріалу, який доводиться опрацьовувати, щоб оволодіти темою досконало і вільно оперувати термінологією.

⇒ Навчання в університеті вимагає від студента посидючості, концентрації та вміння раціонально розподіляти свій час, оскільки збільшується кількість дисциплін, об'єм та складність завдань.

⇒ Стреси та сумніви. Запитання «Чи правильний вибір я зробив, коли вступив саме сюди?». Дедлайни тиснуть сильніше, бо не вся робота робиться за годину чи дві, як у школі — і в ніч перед лабораторною готуватись стає вже напружено.[5]

Студентство - це унікальна за своїми характеристиками соціальна мобільна група, метою діяльності якої є засвоєння певних соціально-професійних ролей, підготовка до виконання важливих соціальних функцій: професійних, культурологічних, громадсько-політичних, сімейних тощо. Головним напрямом діяльності студентів безумовно є професійне навчання, розвиток інтелектуального потенціалу, духовне збагачення, а також моральне, естетичне, фізичне самовдосконалення. Студент вищого навчального закладу - це молода людина, яка характеризується професійною спрямованістю, готується до висококваліфікованого виконання функцій фахівця в певній професійній галузі. [6]

Дослідження проблеми адаптації студентів до умов навчання у вищому навчальному закладі є важливим кроком у розумінні складних процесів, що відбуваються в освітньому середовищі, та відкриває перспективи для вдосконалення системи підтримки студентів з метою їхнього успішного навчання та особистісного розвитку. У кожного цей процес проходить в індивідуальному темпі: у когось швидше, у когось – повільніше. І не треба себе порівнювати з іншими. Головне – адаптуватися до нових вимог і розвивати необхідні навички для успішного навчання.

Список використаних джерел

<https://social-science.uu.edu.ua/article/590>

1. *Проблеми адаптації студентів першого курсу до навчання у ЗВО*, <https://jitas.donnu.edu.ua/article/view/15372>

2. АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ-ПЕРШОКУРСНИКІВ ДО НАВЧАННЯ У ВНЗ - INFORUM.IN.UA <https://www.inforum.in.ua/conferences/18/45/307>

3. Ковальчук О.Я. Соціально-психологічна адаптація студентів першого курсу до навчання у вищому навчальному закладі // Вісник Національного університету "Острозька академія". Серія "Психологія". 2017. № 7. С. 123-128.

4. <https://i.nure.ua/univer/1657-lajfkhaki-studenta-pershij-raz-na-pershij-kurs>

5. <https://osvita.ua/vnz/reports/psychology/29215/>

**Науковий керівник – Горобченко О. А.,
канд. екон. наук, доцент кафедри економіки підприємств
Миколаївський національний аграрний університет**

ЦИФРОВІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ БІЗНЕСУ ТА СПОЖИВАЧІВ

**Тищенко Світлана Іванівна,
кандидат педагогічних наук, доцент кафедри економічної
кібернетики, комп'ютерних наук та інформаційних технологій
Білоус В.В.,
здобувачка вищої освіти
Миколаївський національний аграрний університет**

Цифровізація сучасної економіки формує нові умови для функціонування бізнесу та змінює характер його взаємодії зі споживачами. Якщо раніше ключовим завданням комунікацій було донесення інформації про товар чи послугу, то нині головним є побудова тривалих взаємовідносин, які базуються на швидкості, інтерактивності та персоналізації. У цьому контексті цифрові комунікації стають не допоміжним, а визначальним чинником конкурентоспроможності підприємств.